

ναις ἐρημίαις, ὅπου ἡ ἀνθρώπινος βίη ἀδυνατεῖ νὰ τιμωρήσῃ τὸ ἔγκλημα.

• Καὶ παρεθέταμεν τὸν ἀνθρώπινον τῶν πόλεων πρὸς τὸν ἀνθρώπινον τῆς ἐρήμου, τὸν λευκὸν κάτοικον τῆς Εὐρώπης πρὸς τὸν ἐρυθρόδερμον κάτοικον τῆς Ἰνδίας, καὶ συνελάθομεν τὴν πεποιθήσιν, πεποιθήσιν ἀλγαινὴν, ὅτι ὅταν ὁ πρῶτος διαφθαρή, καθίσταται θηριωδέστερος, κτηνωδέστερος τοῦ δευτέρου.

• Περιήλθομεν συγχρόνως τόπους ἀγνώστους, ἐσκοπέσαμεν ἤθη καὶ ἔθιμα νέα, διστρέξαμεν δόξαν καὶ ὄρη, διεπλεύσαμεν ὠκεανούς ποταμούς, κατεπλήχθημεν τὰς ὕψεις ὑπὸ μεταλλείων χρυσοῦ ἀκτινοβόλου ὡς ὁ ἥλιος, καὶ ἀπλέτου ὡς τῆς θαλάσσης ἡ ἄμμος, συνμειώθημεν μετὰ φυτῶν ἔξωτικῶν καὶ δένδρων γιγαντείων, ἐπαλείψαμεν πρὸς θηρία ξυνοφύη καὶ τεράστια, περιεδώθημεν ὑπὸ αἵματος εἰς παραδόξους μάχας ἠδονικὰς συνάμα καὶ τρομαρὰς, καὶ ἐδάχθημεν ὀλόκληρον γεωγραφίαν φυσικὴν, πολιτικὴν καὶ ἱστορικὴν.

• Οὕτω, τέρψαντες τὴν καρδίαν, προσεποιήσαμεν καὶ εἰς τὸν νοῦν γνώσεις θετικωτέρας, διαρκεστέρας, μὴ παρερχομένας μετὰ τῶν προσκαίρων παλμῶν ἐκείνης.

• Οὕτω, ἀναγνόντες μυθιστορίας, καὶ διαδόντες αὐτάς εἰς τὸ μέγιστον χρεῖαν ἔχον καὶ ἠθικῆς, καὶ νοσητικῆς, καὶ πολιτικῆς ἀγωγῆς ἔθνος ἡμῶν, ἐφροντίσαμεν νὰ παρέξωμεν εἰς τε τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, τροφὴν ἡδεῖαν μὲν καὶ λιπαράν, ἀλλ' εὐχυμον συγχρόνως καὶ ὑγιᾶ, καὶ λεληθότως πως συντελοῦσαν εἰς τὴν διάπλασιν καὶ τὴν ἐπιβρῶσιν ἀμφοτέρων.

• Ἐπεξερχόμενοι σήμερον τρίτον κῆνυμα συνταχθέν ὑπὸ τοῦ διασημοτέρου τῶν Γάλλων μυθιστοριογράφου, τοῦ Α. Δυμάς, ἀνατρέχομεν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ' βασιλέως τῆς Γαλλίας, ἐποχὴν μεγαλείου καὶ διαφθορᾶς. Θέλουμεν ἰδεῖ τὴν κακοήθειαν ἐπικρατοῦσαν καὶ τιμωμένην, καὶ τὸ ἔγκλημα συσκιάζομενον ἢ καὶ θαλπόμενον ἀλλὰ θέλομεν καὶ αὖθις πορισθῆ τὸ συμπέρασμα, ὅτι, ὅπου ἡ κακοήθεια τιμᾶται καὶ συσκιάζεται τὸ ἔγκλημα, ἐκεῖ παραλύονται τῆς κοινωνίας οἱ δεσμοί, ἡ ἐθνικὴ δόξα ἀμαυροῦνται, καὶ παρακμὴ ἐπέρχεται ἀπειλοῦσα πολλάκις καὶ αὐτὴν τῶν ἐθνῶν τῆς ὑπαρξίν. »

Ἦστίν λοιπὸν καὶ πατρίδα, ἔρωτα παιδείας καὶ ἀρετῆς, γνώσεις θετικωτέρας, διαρκεστέρας, μὴ παρερχομένας μετὰ τῶν προσκαίρων παλμῶν τῆς καρδίας, ἰδοὺ τί ἀνέκαθεν ἐπεζητήσαμεν καὶ δι' αὐτῶν τῶν μυθιστοριῶν. Καὶ τῶντι, ἀναγνώσατε τὸν Ριένζην, τὸν ἥρωα τοῦτον τῆς Ῥώμης κατὰ τὴν ΙΔ' ἑκατονταετηρίδα παντοῦ, καὶ ἐν τῇ δέσει, καὶ ἐν τῇ λύσει, καὶ ἐν ταῖς περιπετείαις, καὶ ἐν τοῖς ἐπεισοδίοις τοῦ δράματος, ἀνευρίσκετε ἔρωτα ἀδάμαστον πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν θρησκείαν, παντοῦ ἀγάπην πρὸς τὸν λαόν, παντοῦ μέριμναν ἀκοίμητον ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς Ῥώμης, παντοῦ μῖσος ἀκάθεκτον κατὰ τῆς τυραννίας, παντοῦ εἰδήσεις ἱστορικὰς περὶ ἠθῶν, περὶ ἐθίμων, περὶ μισθοφόρων, καὶ πληθειῶν καὶ πατρικίων. Πᾶσα γραμμὴ πληροῖ τε ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τῆς πατρίδος, διότι πᾶν αἰσθημα πρὸς αὐτὴν μόνον τείνει· διότι καὶ τὸν ἔρωτα αὐτὸν τότε μόνον θεωρεῖ ὁ Ριένζης κίερον, δυνατὸν, διαρκῆ, ὅταν ἔζη ἐν τῷ ἔθελος τῆς ἰδέας καὶ θάρρα

καὶ ἀμολύντου ἀτμοσφαιρας, εἰς τὴν ὁποίαν κυκλοφοροῦν αἱ περὶ πατρίδος, περὶ ἐλευθερίας, περὶ δόξης ἰδέαι » (σελ. 159). Καὶ ὅταν ἴδῃς τὸν Ριένζην ἐν μέσῳ τῆς νυκτὸς ὠχρὸν καὶ αὐστηρὸν τὸ ἦθος, κύκλω ἔχοντα ἑκατὸν ἀνδρας μελκνείμονας, ὀρκιζόμενον ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ ξίφους νὰ θυσιάσῃ καὶ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος, καὶ πιστούμενον τὸν ὄρκον διὰ σταλαγμῶν τοῦ ζέαντος αἵματος αὐτοῦ (162), ἀδύνατον, ναί, ἀδύνατον νὰ μὴ ἐξαφθῇ ἡ καρδία σου, νὰ μὴ ἀναπτρωθῇ τὸ φρόνημά σου, καὶ νὰ μὴ ὀρκισθῆς ἐνθουσιῶν ὅπως ὀρκίσθη καὶ ὁ Ριένζης, ὑπὲρ τῆς δούλης καὶ τυραννουμένης πατρίδος σου (*)!

Ἴδου ὁποῖα ὑπῆρξεν, ὁποῖα ὑπάρχει καὶ ὁποῖα ὑπάρξει ἡ πρόθεσις καὶ ἡ φροντίς ἡμῶν. Ἐὰν κατὰ τὴν μακρὰν ἡμῶν σταδιοδρομίαν παρετραπῶμεν ἐνίοτε τῆς εὐθείας, ἀποδοθῆτω τοῦτο εἰς τὴν ἀσθενεῖαν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἢ μᾶλλον εἰς τὰς ἰδίας ἡμῶν ἀσθενεῖς δυνάμεις, οὐχὶ δὲ ποτε εἰς τὴν προαίρεσιν. Ἕλληνας ἡμεῖς καὶ πατέρες τέκνων Ἑλλήνων, ἐνὸς καὶ μόνου ἐριέμεθα, τῆς εὐδαιμονίας τῆς πατρίδος· πρὸς ταύτην δὲ θέλομεν προχωρήσει κατὰ πολὺ ἂν, ἐπισικέστεροι πρὸς τὰ ἀμικρήματα ἀλλήλων, ἀποτεινόμενοι πάντες ἐκ συμφώνου πρὸς θεὸν τὴν εὐχὴν ταύτην·

α. Μίξον δ' ἡμᾶς
Τοὺς Ἕλληνας πάλιν ἐξ ἀρχῆς
Φιλίας χυλῶ, καὶ ζυγγνώμῃ
Τινὶ προτέρα κέρασον τὸν νοῦν » (**).

Ν. Δ.

ΜΑΥΡΟΙ ΒΑΣΑΝΙΖΟΜΕΝΟΙ.

— 0 —

Πολὺς ἐγένετο λόγος πρὸ δύο ἢ τριῶν μηνῶν εἰς τὰς Ἀγγλικὰς καὶ Γαλλικὰς ἐφημερίδας περὶ τῶν βασάνων εἰς ἃς καθυπευβάλλονται κατὰ τὰς Ἰνδίας οἱ Μαῦροι ὑπὸ τῶν μετοίκων λευκῶν τῆς Εὐρώπης· φαίνεται δὲ ὅτι αἱ βασάνοι αὐταὶ εἶναι τοσοῦτω φρικταί, ὥστε καὶ αὐταὶ αἱ Ἀγγλικαὶ βουλαὶ μετὰ συζήτησιν μακρὰν, κατέκριναν αὐστηρότατα τοὺς μετροχομένους αὐτάς, καὶ παρήγγειλαν ἀνακρίσεις.

Μακρὸν καὶ ἀλγαινὸν συγχρόνως εἶναι τὸ νὰ ἐ-

(*) Τὸν Ριένζην καὶ τὸν Κυνηγὸν οὐ μόνον ἀκινδύνως ἀλλὰ καὶ μετὰ πλείστης δόξης ὠφελείας δυνάμεθα νὰ προσφέρωμεν ὡς διανοητικὴν βρῶσιν, ὡς τεχνιότητα, ἠθικώτατα καὶ χρησιμώτατα ἀναγνώσματα, καὶ εἰς αὐτὰ τὰ νήπια.

(**) Ἀριστοφ. Εἰρ. 995-998.

ΜΑΥΡΟΙ ΒΑΣΑΝΙΖΟΜΕΝΟΙ.

παναλάβωμεν ένταύθα τας πολυειδείς ταύτας βρ-
 σάνους· άρκούμεθα νά δημοσιεύσωμεν μόνον εί-
 κόνα, μίαν τοιαύτην παριστώσαν, τήν ήπιωτέραν
 ίσως, ήν φίλος τις έστειλεν ήμιν, διά νά καταδεί-
 ξωμεν τήν περί τά αισθήματα αντίθεσιν, αντίθεσιν
 διεγείρουσαν τωόντι όλην τήν άγανάκτησιν του
 αναγνώστου. Ένώ ο λευκός της Εύρώπης μετά
 χαιρεκακίας έζωγραφημένης καθ' όλον αυτό το πρόσ-
 ωπον καταφέρει πληγάς εις χείρα γυναικός μαύρης
 κατακρουγών σχεδόν αυτήν, ενώ άλλος άνιλεθής λευ-
 κός σύρει μικρόν κοράσιον εις τήν αυτήν καταδίκην,

νήπιον δέ τρυφερόν οδύρεται παρά τήν μητέρα
 αυτού, γυνή λευκή παρακαθημένη επιχαίρει τη
 άπανθρωπία και άναρλέγει τήν βαρβαρότητα του
 βασανιστου.

Και όμως πάντες έσμεν πλάσματα Θεού· επί
 πάντας ρίπτει ο ήλιος τας αυτάς ακτίνας· πάντες
 έχομεν ίδιον δικίωμα έλευθερίας, άυτονομίας και
 ανεξαρτησίας!

Εύτυχώς ή Άγγλική κυβέρνησις προσέταξε τήν
 καταστολήν τοιούτων κακουργημάτων.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Της έτησίαις γενικής συνεδριάσεως της έν Κοπενάγη Β. Έταιρείαις των
 Αρχαιολόγων της Άρκτου.

—000—

Η έταιρεία αύτη συνήλθε κατά τό σύνηθες εις γε-
 νικήν συνεδρίασιν τήν 5/17 Μαΐου 1856 εις τά έν Κο-
 πενάγη άνάκτορα Χριστιανουπόλεως, υπό τήν προ-
 εδρίαν του κλεινου και φιλομούσου Μεγαλειοτάτου
 Βασιλέως της Δανίας Φρεδερίκου του Ζ'. Ο φιλόπο-
 γος γραμματεύς αυτής Κ. Λάρολος Έάφνος ανέγνω

λεπτομερή έκθεσιν των κατά τό λήξαν έτος 1855 έρ-
 γασιών της άξιοτίμου ταύτης έταιρείαις, εκ δέ της
 έκθέσεως ταύτης εξαγεται ότι δαπάνη και επιμελεία
 αυτής έξεδόθησαν κατά τό λήξαν έτος· α'. εις
 τόμος εκ των αρχαιολογικών και ιστορικών χρονικών
 της Άρκτου· β'. δύο τόμοι αρχαιολογικής επιθεω-